

2011 Sokey Edoth (Togo), God onder ons

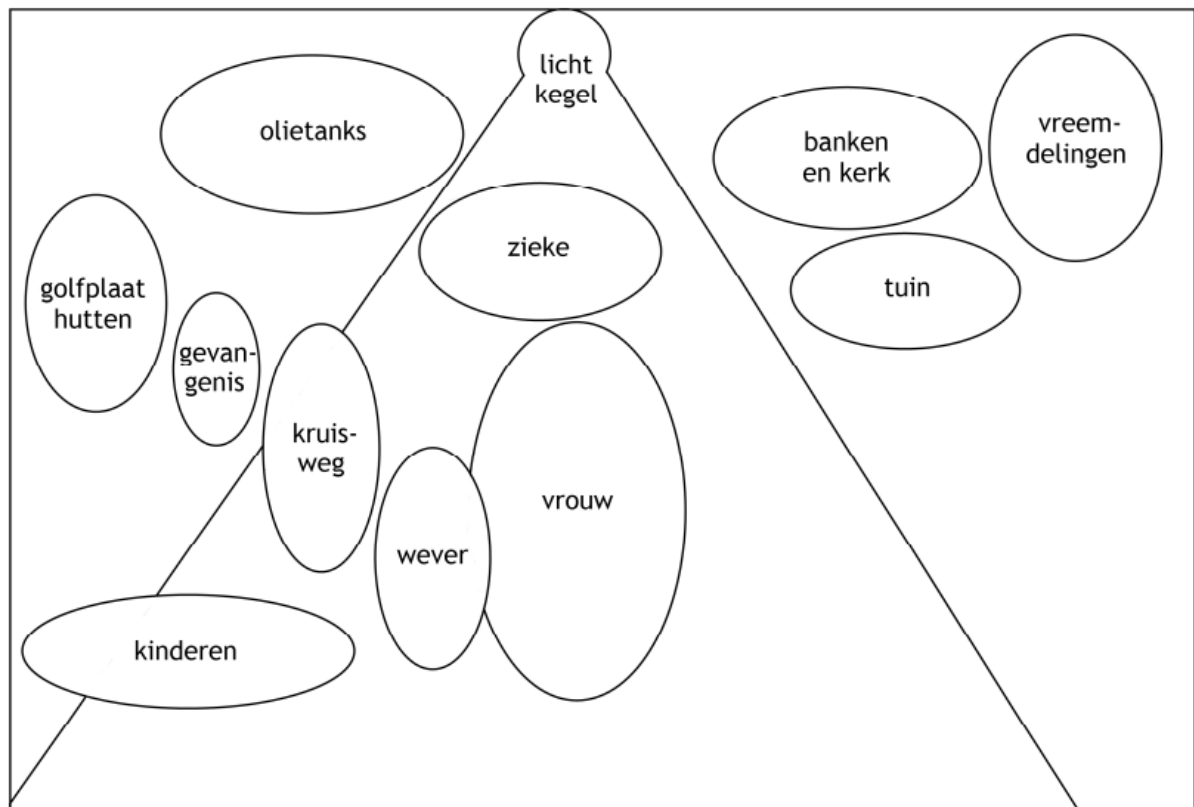
MISEREOR-Hungertuch 2011 „Was ihr dem Geringsten tut“ von Sokey A. Edoth

De hongerdoek heeft als thema ‘menswaardig leven voor alle mensen’. Uitgangspunt is Mattheüs 25,31-46, De werken van barmhartigheid: -) zieken bezoeken, -) gevangenen bevrijden, -) naakten kleden, -) dorstigen te drinken geven, -) hongerigen voeden, -) vreemdelingen herbergen.

Deze christelijke levenspraxis past de kunstenaar toe op de sloppenwijken van de grote steden in het Zuiden: de mensenwaardige leefomstandigheden, maar ook de levensmoed van vrouwen, mannen en kinderen die er wonen, hun zelfredzaamheid en hun onderlinge behulpzaamheid.

Sokey A. Edoth (*1955 in Tsevié, Togo) studeerde filosofie aan de Universiteit van Lomé, Togo en kunsten aan de Académie des Beaux Arts in Bordeaux, Frankrijk. Hij werkte aan de Düsseldorfer Kunstakademie, Duitsland. Sokey Edoth behoort tot de toonaangevende hedendaagse kunstenaars in Afrika. Hij won diverse prijzen, waaronder in 1992 de Pollock Krasner Award, New York, USA en in 1994 die van de Heinrich Böll Stiftung in Keulen, Duitsland. Sokey Edoth is sinds zijn jeugd een politiek betrokken en geëngageerd mens. Zie ook: <https://sokeyedorh.com/>.

Opvallend is de lichtkegel die vanuit de duif over de doek schijnt: de aanwezigheid van de Heilige Geest, die ons bemoedigt ons in te zetten voor een betere wereld.

Vervolgens zien we wat de uitwerking is van deze lichtkegel, namelijk de zes werken van barmhartigheid. En nieuwe vormen van deze werken: kinderen onderwijs geven, kinderen kind laten zijn.

Ten slotte zijn er vier fragmenten te zien die bedreigingen vormen voor mensen in een slum en die de protesten ertegen laten zien.

Detailinformatie

Lichtkegel

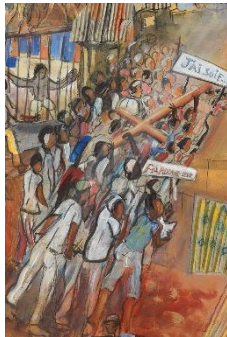
Vanuit de blauwe hemel licht een driehoek op over de sloppenwijken.

Links naast de vrouw in het midden twee driehoeken -tegengesteld aan de grote driehoek-: gestileerde vogels, bemiddelaars tussen hemel en aarde. De versierde zetel, een Ashanti-stool, is nog leeg. De verbondenheid met God is verbeeld in de ruit in het midden van de troon.

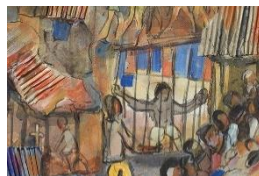
De vrouw

Een dynamische en krachtige vrouw, met kleurrijke kleding, waarop allerlei geheimzinnige tekens staan. Zij trekt aan een kar met een vat vol fris water. Twee kinderen proberen de kar te duwen, met inzet van al hun krachten. Rechts van deze vrouw zien we een schooltje met kinderen.

Kruisweg

Het leven van de mensen wordt voorgesteld als een kruisweg, die langs de gevangenis trekt. Mannen en vrouwen banen zich een weg naar de koningstroon. God is te midden van hen aanwezig in het kruis. Op de spandoeken: 'J'ai soif' - ik heb dorst, 'Pardonne leur' - vergeef hen. Het zijn verwijzingen naar de kruisiging van Jezus.

Gevangenis

Een hut is met tralies gebarricadeerd. De gevangene in de cel rammelt aan de stangen. De tralies staan symbool voor het leven aan de rand van de menswaardigheid. De sloppenwijk in zijn geheel is een gevangenis. De gevangene krijgt bezoek. Linksonder een klein kruis.

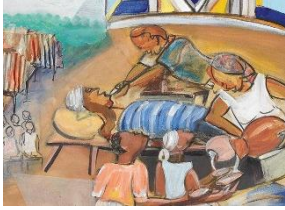

Vreemdelingen

Twee naakte en donkere figuren zonder gezicht treden het beeld binnen.

Maar iemand wacht op hen: een donkere, maar wel geklede vrouw heet de onbekenden welkom met gaven in haar handen.

Twee bootjes liggen in alle rust op het strand. In zee drijven vluchtelingen met rood-witte zwembanden als reddingsboei om zich heen.

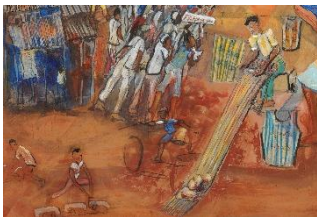
Zieke

We zien een zieke die liefdevol wordt verpleegd. In sloppenwijken zijn mensen op elkaars zorgen aangewezen. Naast de zieke krijgen twee mensen zuiver water aangereikt. Links van de zieke zien we vóór de hutten een kleine groep mensen bijeen, die samen hun problemen aanpakken.

Golfplaathutten

Een kijkje in de sloppenwijk: nauwe steegjes tussen de krotten, die dicht op elkaar staan. De stank komt ons als een slag in het gezicht tegemoet. Veel mensen beschilderen de olievaten. Helemaal links, aan de rand van de krottenwijk, een trapveldje.

Wever en kinderen

Een traditionele wever weeft kente-stroken. De stof wordt aangespannen met een pedaal en met stenen op het uiteinde. In de kente-stroken zijn allerlei traditionele patronen verweven. Linksonder spelende kinderen. Links van de wever nog een gedeelte van de demonstratie.

Tuin

In een kleine tuin verbouwen mensen groente en fruit. Op een pick-up brengt een handelaar koopwaren, yams en paprika, naar de markt. De groentetuin is symbool voor het feit dat mensen in het Zuiden in staat zijn om te werken aan hun toekomst.

Olietanks

Multinationals winnen waardevolle grondstoffen. Deze bedrijven verdringen de schamele huizen van de armen. Voor een olietank staat een klein kruis. Witte schapen zweven boven de olietanks, de boortoren en de affakelinstallaties. Ze lijken zich te onttrekken aan die wereld, waar slechts de winst telt.

Banken en kerk

Zwarte bokken springen van de bankgebouwen op de daken van de krotten. De gebouwen van de rijken dringen steeds verder door in de sloppenwijk. Voor de 'Lehman Brothers' staat een klein stenen kerkje. De 'Lehman Brothers' staan symbool voor de vele financiële speculanten die een eigen financiële wereld creëren los van de werkelijke economie. Op zulke plaatsen moet de kerk de stem van de armen blijven.